

ΑΝ ΚΑΤΙ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ξεκάθαρα θετικά με την κατάσταση που βρίσκεται το Εργατικό Κόμμα, τόσο σε Ομοσπονδιακό όσο και σε Πολιτικό επίπεδο, είναι η αμυχανία του να διαμορφώσει μια πολιτική που να αντέχει στο χρόνο. Και θα αντέχει στο χρόνο αν επιστρέψει στις ρίζες της πολιτικής του, που δεν είναι άλλες από τις ανάγκες του απλού πολίτη. Ο προϋπολογισμός και ο αναθεωρημένος προϋπολογισμός που κατέθεσε ο Θησαυροφύλακας Γουέν Σουάν δεν λύνει σχεδόν κανένα πρόβλημα της καθημερινότητας, τουναντίον γίνεται το κράτος πλουσιότερο και οι φτωχοί φτωχότεροι. Και αυτό δεν είναι πρωσική μας άποψη, αλλά σε περίωπι θέση η εφημερίδα «The Australian» έγραφε προημερών: «Το χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς της Αυστραλίας μεγαλώνει συνεχώς». Πριν προχωρήσουμε σε ορισμένες αναγκαίες από ότι φαίνεται αποσαφηνίσεις να αναφέρουμε και την τελευταία δημοσκόπηση που είδε το φως της δημοσιότητας πρόσφατα. Σε αυτή τη δημοσκόπηση το Εργατικό Κόμμα σημειώνει πτώση σε ότι αφορά τη δημοτικότητά του. Και αν σήμερα διενεργούντο εκλογές θα τις κέρδιζε το Φιλελεύθερο Κόμμα με σημαντική πλειοψηφία. Και αυτό όχι γιατί Τζούλια Γκίλαρντ έκανε κάτι άσχημο ή ο Τόνι Άμποτ κάτι θετικό. Αλλά γιατί το Εργατικό Κόμμα δεν κάνει τίποτα.

Η ΑΛΑΛΙΑ της Τζούλια Γκίλαρντ σε θέματα που αφορούν την καθημερινότητα των πολιτών κάνει κακό όχι μόνο στο Κόμμα της αλλά και στην πολιτική των ιδεών γενικότερα. Γιατί σε μια εποχή που στην κυριολεξία οι ιδέες ψυχορραγούν και οι πολιτικές στρατηγικές είναι ανύπαρκτες, όταν η Ηγέτης τους υποτίθεται «Αριστεράς» δεν αρθρώνει πολιτικό λόγο τότε δίνει την ευκαιρία σε αστέρες τύπου Άμποτ να έρχονται στην επιφάνεια και να διεκδικούν την αλήθεια των λόγων τους. Και μνη έιστε αφελείς. Ο Τόνι Άμποτ έχει καταλάβει πολύ καλύ-

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Αυτά που θέλουμε να πούμε στην κα Γκίλαρντ

τερα από οποιονδήποτε άλλο πολιτικό ότι στην εποχή μας δεν έχει μείνει τίποτε όρθιο. Επικρατεί μια πολιτική σούπα στην οποία όπως είναι φυσικό επιπλέουν οι φελοί. Ουδείς πλέον μπορεί να καταλάβει ποιος είναι Αριστερός και ποιος Δεξιός, ποιος είναι Κυβέρνηση και ποιος Αντιπολίτευση.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ τα όρια της πολιτικής της Τζούλια Γκίλαρντ και της πολιτικής του Τόνι Άμποτ είναι δυσδιάκριτα, αν όχι αόρατα. Η Τζούλια

Γκίλαρντ με τις Αριστερές της καταβολές συναγωνίζεται με επιτυχία την πολιτική του Συντηρητικού Τόνι Άμποτ. Μετά από όλα αυτά είναι φυσικό να αναρωτιούνται όλοι: Που πηγαίνει το Εργατικό Κόμμα; Μήπως πραγματικά το Κόμμα πάει πίσω σε εποχές περασμένες και δεν έχει να προσφέρει τίποτε το καινούργιο στην Αυστραλιανή Κοινωνία; Ή μήπως θα πρέπει να γεννηθεί ένα νέο Εργατικό Κόμμα σύγχρονο, που να απαντάει στα ερωτήματα των καιρών;

ΟΦΕΙΛΕΙ να συνειδηποιήσει η Πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ ότι η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός. Δεν περιμένει κανείς από το Εργατικό Κόμμα να διαχειριστεί απλώς τα προβλήματα της χώρας. Χρειάζονται πειστικές απαντήσεις στα προβλήματα της Φτώχειας, της Ανεργίας, της Υγείας, της Παιδείας, της Στέγασης και τόσων άλλων. Η αλήθεια είναι ότι για δυο και πλέον χρόνια δεν είδαμε τίποτε από όλα αυτά. Ο προϋπολογισμός και ο αναθεωρημένος προϋπολογισμός το μόνο που πετυχαίνουν είναι να καταστήσουν την Αυστραλία το κράτος του ισχυρού δολαρίου με την ταυτόχρονη εγκατάλειψη της πολιτικής του κράτους Πρόνοιας. Αυτή την εικόνα δείχνει στον Αυστραλό πολίτη και ο αναθεωρημένος Προϋπολογισμός χωρίς ωστόσο να θεωρηθεί ότι η εικόνα αυτή θα ήταν διαφορετική με το Φιλελεύθερο Κόμμα στην εξουσία. Και αυτό γιατί Λίμπεραλ και Εργατικοί δεν διαφέρουν σχεδόν σε τίποτε σήμερα στις επιλογές της πολιτικής τους. Μόνο που οι προνομιούχοι ευημερούν και οι μη προνομιούχοι καθημερινά αγωνιούν.

ΕΙΝΑΙ καιρός το Εργατικό Κόμμα να πει στον Αυστραλιανό Λαό τι είδους κοινωνία οραματίζεται για την Τρίτη χιλιετία. Θα πρέπει να καταλάβει το Εργατικό Κόμμα ότι με την Παγκόσμια Οικονομική κρίση και που τα απόνερά της έφτασαν και μέχρι τη μακρινή Αυστραλία, ότι η αγορά και οι νόμοι της δεν είναι παντοδύναμες. Οι κυβερνήσεις έχουν περιθώρια δράσης. Το Εθνικό κράτος παραμένει το μοναδικό εργαλείο για την κατανομή του πλούτου με κριτήρια όμως που δεν σχετίζονται με το κέρδος. Είναι καιρός να καταλάβει το Εργατικό Κόμμα ότι κύριος στόχος για την ευημερία μιας κοινωνίας δεν είναι ο Εθνικός πλούτος αλλά η ευημερία των πολιτών και η Κοινωνική Δικαιούντων. Αυτά θέλαμε να προτείνουμε στο Εργατικό Κόμμα, με τον καιρό θα ξαναεπανέρθουμε.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555